

udleveres fra Mejerierne til Kreaturføde, og Nedslagning af Køer med Yvertuberkulose, og senere gennem forskellige Bestemmelser i § 11 i Lov af 14. April 1920 om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene og i de to særlige Tuberkuloselove af 31. Marts 1928 og 26. Juni 1932. Disse Lovbestemmelser tager Sigte paa Omsætningen af smittefarlige tuberkulose, især de stærkt smittefarlige Dyr, forordner Nedslagning ved visse Former af Tuberkulose, giver Regler for Mejeriers Udlevering af Mælk til Kreaturføde og indeholder ogsaa andre Bestemmelser, der ligesom de nævnte tilstræber i Almindelighed at beskytte de rene Besætninger mod Smitte udefra, bl. a. ved Bestemmelsen om Foranstaltninger paa isolerede Øer og i Mejerikredse.

De hidtidige Bestemmelser er imidlertid af en til Dels meget passiv Art, for en stor Del nærmest bestemte til Beskyttelse af den menneskelige Sundhed og ikke tilstrækkelig indgribende i Bekæmpelsen, og der er derfor nu Grund til at udvide dem og gøre dem mere aktive. Ejere af tuberkulose Dyr bør i højere Grad end hidtil mærke Hindringer for Omsætning og anden Trafik med saadanne Dyr, og Bestemmelserne maa bringes til at omfatte ikke alene som hidtil de stærkt smittefarlige Dyr, men ogsaa de reagerende.

I Erkendelse af Betydningen af den frivillige Bekæmpelse bør denne støttes ved Bestemmelser, der aktivt kan medvirke til Bekæmpelsens Fremme gennem et fra Statens Side udøvet Tryk paa Ejerne af de smittede Besætninger. Det maa være en meget vigtig Opgave for det Offentlige foruden gennem den økonomiske og vejledende Støtte til den frivillige Bekæmpelse tillige at benytte tvangsmæssige Midler til at paavirke de Kreaturejere, der ikke endnu har taget Bekæmpelsen op. Der maa derfor skaffes Hjemmel til lidt efter lidt effektivt at udøve et Tryk paa de modvillige.

Omend Sammenligning af de opnaaede Resultater af Bekæmpelsen af Tuberkulosen hos Kvæg og Svin med Resultaterne af Bekæmpelsen af Tuberkulosen hos Mennesket naturligvis hviler paa et meget forskelligt Grundlag, kan det dog være af Interesse at betragte den som Bilag 5 gengivne Oversigt over anmeldte Tilfælde og Dødsfald af Lungetuberkulose hos Menneskene i Aarene 1920—1940. Det vil af denne Statistik ses, at anmeldte Tilfælde af Lungetuberkulose i 1920 udgjorde pr. 10 000 Indbyggere 19,5 og i 1940 7,0, og at Antallet af Dødsfald i 1920 udgjorde pr. 10 000 Indbyggere 8,2 og i 1940 2,9, et Resultat, der virker ganske overvældende, naar man sammenligner det

med de foran angivne Resultater af Tuberkulosebekæmpelsen hos Kvæg og Svin.

I Forbindelse med den saaledes paa-krævede Revision af den her omhandlede Lovgivning har man ment at burde søge alle Lovbestemmelser om Bekæmpelse af Tuberkulose hos Kvæg, Svin og Fjerkræ samlet i en enkelt Lov til Aføsning af de hidtil i 5 forskellige Love spredte Bestemmelser. Man fremsætter derfor nærværende Lovforslag, efter at man har gjort Forslaget til Genstand for Forhandling med Landbrugets Organisationer, der har givet Tilslutning til Forslaget. Til Forslagets enkelte Bestemmelser skal man knytte nedenstaaende Bemærkninger.

Til § 1, Stykkerne 1 og 2.

Svarer til Bestemmelsen i § 11, Punkt a, i Lov af 14. April 1920. Der er foretaget enkelte Tilføjelser for at gøre Bestemmelsen mere fuldstændig. Definitionen af, hvad der skal forstås ved fremskreden Tuberkulose, er gjort fyldigere og mere bestemt end hidtil.

Til § 1, Stk. 3.

Bestemmelsen er ny. Det er ikke tilstrækkeligt, at der ved Fremstilling af tuberkulosefrit Kvæg til Salg til Levebrug og ved Tilførsel af saadanne Dyr til Dyrskuere og fremmede og fælles Græsgange, bestemt for saadant Kvæg, findes Forbud mod Tilførsel af Dyr med fremskreden Tuberkulose, jfr. Stykkerne 1 og 2. Talrige Dyr er nemlig smittefarlige, selv om de ikke viser de i Stk. 2 nævnte Symptomer, og det frembyder derfor overordentlig stor Risiko for Smitte af de tilførte sunde Dyr og derigennem ogsaa af sunde Besætninger, saafremt der til de nævnte Steder kan føres andre Dyr end saadanne, som i Henhold til foreliggende Bevisligheder er sunde, og saafremt der ikke tages de nødvendige Forholdsregler til at holde de sunde Dyr afsondret fra andre Dyr saavel paa de nævnte Steder som under Transporten. Man har da ogsaa saavel fra Landbrugets som fra veterinær Side gennem Aarene haft Opmærksomheden henvendt paa dette Forhold, og der er fra flere Markedsstyrelser Side kommet Ønsker frem om at faa godkendt særlige Markeder eller Markedsafdelinger for tuberkulosefrie Dyr, saaledes at der derfra kunde sælges Dyr under betryggende Forhold og under Ledsagelse af Dyr lægeattest, jfr. § 11, Stk. 1. Bortset fra et enkelt forsøgsvist godkendt Marked har man dog hidtil grundet paa Mangelen af tilstrækkelig sikker lovlig Basis ikke kunnet fastsætte bestemte Regler. Lige-